

گزینه ۴ پاسخ صحیح است.

منطق تنها برای ارزیابی اندیشه‌های فلسفی به کار نمی‌رود، منطق همانند شاقول بنایی است که به کارگیری آن منجر به ایجاد بنای فکری مستحکمی می‌شود و برای جلوگیری از خطای در تعلیم و تعلّم از منطق بهره می‌بریم.

گزینه ۱ پاسخ صحیح است.

هر دو «تصور» می‌باشند. در تصور، واقعیت داشتن یا نداشتن آن ملاک نیست.

گزینه ۳ پاسخ صحیح است.

ذهن انسان به صورت طبیعی (غیرارادی) بر اساس قواعدی می‌اندیشد.

گزینه ۱: چون از قید (همواره) استفاده کرده، پس درست می‌باشد.

گزینه ۲: قید (معمولاً) درست می‌باشد.

گزینه ۴: این گزینه به صورت «منطق‌دانان قواعد اندیشیدن را کشف و تدوین کردند» درست می‌باشد. اگر از کلمات «طرح کردن - ساختن - ابداع کردن» استفاده شود، نادرست است.

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. بررسی عبارت‌ها:

الف) در قسمت «الف» امکان بروز مغالطه‌ی شیوه‌ی نگارشی کلمات در کلمات «سی مرغ» و «سیمرغ» وجود دارد.

ب) در قسمت «ب» نیز امکان بروز مغالطه‌ی شیوه‌ی نگارشی کلمات وجود دارد، زیرا بدون رعایت علائم سجاوندی جمله به دو صورت خوانده می‌شود:

۱- فرش‌های بافته‌شده، توسط یک هنرمند به سرقت رفت.

۲- فرش‌های بافته‌شده توسط یک هنرمند، به سرقت رفت.

ج) در قسمت «ج» نیز امکان بروز مغالطه‌ی شیوه‌ی نگارشی کلمات وجود دارد:

۱- نام یک شرکت ۲- جای شما بر عهده‌ی ماست.

گزینه ۲ پاسخ صحیح است.

مغالطه‌ی شیوه‌ی نگارشی کلمات و مغالطه‌ی توسل به معنای ظاهری و اشتراک لفظ همه ناشی از خطای در حیطه‌ی زبان و الفاظ هستند و خطای در الفاظ به خطای در اندیشه منجر می‌شود. منطق با بررسی اصول کلی زبان سعی در جلوگیری از خطای در اندیشه دارد.

گزینه ۱ پاسخ صحیح است. زمانی که A اخص از B باشد یعنی هیچ مصداقی غیر از B ندارد و در نتیجه نسبت میان A و

نقیض B تباین خواهد بود. (رد گزینه ۳) زمانی که C اعم از B باشد، یعنی C در برخی مصداقیق با B مشترک است و برخی

مصداقیق خاص خود را نیز دارد؛ اما B هیچ مصداق مخصوصی نسبت به C ندارد. بنابراین نقیض B شامل مصداقیق

اختصاصی C می‌شود و آن مصداقیقی که حتی در C نیز نیستند را دربر می‌گیرد. C نیز در مصداقیق اختصاصی‌ای که نسبت

به B داشت، با نقیض B مشترک است مصداقیق اشتراکی‌اش با B را نیز شامل می‌شود که نقیض B شامل آن‌ها نمی‌شود.

فلذا باید گفت که C و نقیض B در برخی مصداقیق اشتراک دارند و هریک مصداقیق اختصاصی خود را نیز خواهند داشت، در

نتیجه نسبت آن‌ها عموم و خصوص من وجه خواهد بود.

نکته: این سؤال در صورت رسم شکل در کوتاه‌ترین زمان ممکن و بدون هیچ‌گونه دشواری حل خواهد شد.

تباین ۰/۲۵

مانع نیست (یا اعم است) ۰/۲۵

۱- انسان: (ذاتی: جسم - حیوان - حساس - اراده - زنده بودن - ناطق بودن)، (عرضی: راه رفتن - بیماری - سفید بودن - هنرمند - پزشک ...)

۲- گربه: (ذاتی: جسم - حیوان - حساس - زنده بودن)، (عرضی: سیاه بودن - راه رفتن - بیماری ...)

۳- مربع: (ذاتی: شکل - چهارضلعی)، (عرضی: قائم‌الزاویه - مجموع زوایا ۳۶۰ درجه - اضلاع مساوی - اضلاع موازی)

۴- آب: (ذاتی: جسم - مایع - سیال)، (عرضی: گل‌آلود بودن - شیرین بودن - تلخ بودن ...)

گزینه ۳ پاسخ صحیح است. تعریف باید تمام مصادیق مفهوم مجهول را دربر بگیرد و به اصطلاح جامع باشد و از طرف دیگر مانع ورود مصادیق سایر مفاهیم شود و به اصطلاح مانع باشد. مقصود از شرایط ایجابی، شرایطی است که تعریف باید واجد آن باشند و در مقابل، شرایط سلبی، شرایطی است که تعریف نباید واجد آن باشند. جامع بودن، مانع بودن و واضح بودن، شرایطی است که تعریف باید واجد آن‌ها باشد و ایجابی‌اند. در مقابل دوری بودن از شرایطی است که تعریف نباید واجد آن صفت باشد و سلبی است. بررسی گزینه‌ها:

۱) حیوان راست‌قامت، جامع است، اما مانع نیست و سبب ورود حیواناتی نظیر خرس به تعریف انسان می‌شود.

۲) راه‌رونده‌ی عاقل، در تعریف انسان جامع و مانع است، زیرا تنها حیوانی که عاقل است، انسان است.

۳) دوبا و متفکر، در تعریف انسان جامع و مانع است، زیرا تنها حیوان دارای عقل و تفکر، انسان است.

۴) حیوان اختراع‌کننده، در تعریف انسان جامع و مانع است، زیرا تنها حیوانی که با عقل خودش می‌تواند اختراع کند، انسان است و حیواناتی نظیر میمون از روی غریزه این کار را انجام می‌دهند.

گزینه ۱ پاسخ صحیح است. تعریف «استدلال» به «احکام قضایا» تعریف جامعی نیست، چون احکام قضیه اگر چه استدلال غیرمستقیم محسوب می‌شوند، اما این تعریف از استدلال همه‌ی انواع استدلال اعم از قیاسی و غیرقیاسی را شامل نمی‌شود.

تعریف «علم» به «مجموع تصورات معلوم»، تعریف جامعی نیست و تمام مصادیق علم را شامل نمی‌شود، زیرا علم شامل تصدیقات معلوم نیز است.

تعریف «علیت» به «رابطه‌ی بین دو چیز»، تعریف جامعی است، اما مانع نیست، چون رابطه اعم از رابطه‌ی علی و غیرعلی است.

